

مطالعه تطبیقی ویژگی های معماری
در نگارگری سلطان محمد و میر مصوّر
از کاخ های بازنمایی شده در شاهنامه
طهماسبی / ۱۵۵-۱۶۹
شیخ ترکمن - مریم ارمغان

گفتار اندر خوالیگری اهربیمن در
بارگاه ضحاک. مأخذ: رجبی و
همکاران، ۱۳۹۲، ۴۶.

مطالعه تطبیقی ویژگی‌های معماری در نگارگری سلطان محمد و میر مصور از کاخ‌های بازنمایی شده در شاهنامه طهماسبی

ثمین ترکمن^{*} مریم ارمغان^{*}

تاریخ دریافت: ۱۴۰۱/۷/۱۲

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۱/۱۲/۴

صفحه ۱۵۵ تا ۱۶۹

نوع مقاله: پژوهشی

چکیده

تاریخ هنر و معماری ایران دارای اسنادی تصویری با ویژگی‌های منحصر به فرد است. یکی از این اسناد که می‌تواند اطلاعات مهمی را در خصوص نحوه بازنمایی معماری گذشته ارائه دهد نگارگری است. برای فهم این آثار و سپس خواشندهای معماری در گذشته نیاز است ابتدا اصول حاکم بر نگارگری‌های ارائه شده از این آثار و سپس با استفاده از اصول حاکم بر فضای معماری به بررسی چگونگی خلق فضا در آثار خالقان این هنر پرداخت. هدف از پژوهش بازنمایی ویژگی‌های معماری، شامل ساختار فضای معماری و عناصر به کار رفته در نگاره‌های کاخ‌های شاهنامه طهماسبی است. در این راستا سوال پژوهش این گونه مطرح می‌گردد که: چگونه ساختار فضای عناصر معماری در آثار نگارگری بازنمایی شده است؟ روش تحقیق در این پژوهش از نوع توصیفی-تحلیلی و گردآوری اطلاعات در آن به صورت استفاده از منابع کتابخانه‌ای و اینترنتی بوده که انتخاب تصاویر براساس موضوع مورد بررسی یعنی بازنمایی معماری در کاخ‌ها در نگاره‌های سلطان محمد و میر مصور از شاهنامه طهماسبی صورت گرفته است و یافته‌ها با استفاده از تحلیل کیفی و با استفاده از جداول، تجزیه و تحلیل شده‌اند. نتایج پژوهش نشان می‌دهد نگارگران ایرانی با پیروی از اصول موجود در معماری ایرانی و به صورت آگاهانه، با استفاده از شیوه‌های مرسوم در نگارگری، آن‌ها را به تصویر کشیده‌اند. همچنین آن‌ها با استفاده از اصول موجود در معماری یعنی ساختار فضایی معماری که شامل محوربندی فضایی، سلسله مراتب و سیالیت فضایی و عناصر معماری که شامل عناصر تلفیقی و تزئینی است، سعی در بازنمایی کاخ‌ها در نگاره‌های خود داشته‌اند و تفاوتی که بین نحوه بازنمایی معماری در نگاره‌های این دو نگارگر وجود داشته است هم در ساختار فضایی و هم در عناصر معماری کاخ‌ها یعنی اصل سیالیت فضایی و اصل نشانه‌گرایی است.

وازکان کلیدی

ویژگی‌های معماری، نگارگری، کاخ‌ها، سلطان محمد، میر مصور، شاهنامه طهماسبی.

* پژوهشگر دکتری تخصصی معماری، گروه معماری، واحد قزوین، دانشگاه آزاد اسلامی، قزوین، ایران
Email: S.Torkaman@qiau.ac.ir

* استادیار و عضو هیأت علمی، گروه معماری، واحد قزوین، دانشگاه آزاد اسلامی، قزوین، ایران (نویسنده مسئول)
Email: Maryam.armaghan@gmail.com

مقدمه

آن بیان گردید که این ویژگی‌ها در چند دسته کلی؛ سلسله مراتب فضایی، کارکرد عرصه‌ها، عناصر تزئینی و عناصر پیرامونی بنا تقسیم شده است. در جمع آوری این اطلاعات، توجه خاصی به پژوهش‌های پیشین وجود داشت تا از ایجاد کارهای نکاری خودداری گردد. جامعه آماری، شامل ۲۵۸ نگاره شاهنامه بوده است که از این تعداد ۴۹ نگاره دارای کاخ بوده، که برخی از این نگاره‌ها منسوب به یک شخص و برخی منسوب به دو شخص بوده است، همچنین با توجه به محدودیت در بررسی این تعداد از نگاره، انتخاب نمونه‌ها محدود به نگاره‌هایی گردید که تنها منسوب به یک شخص بود و از آن تعداد نگاره، بررسی‌ها محدود به انتخاب نگاره‌های دو تن از نگارگران مشهور آن دوره، سلطان محمد و میرمصور گردید. در شاهنامه طهماسبی نگاره‌های منسوب به سلطان محمد و میرمصور بهترتب شامل ۸ و ۳ نگاره بود که از این بین ۴ نگاره منسوب به سلطان محمد و ۲ نگاره منسوب به میرمصور دارای فضایی معمارانه و کاخ بود، که روش نمونه‌گیری به صورت هدفمند بوده است.

در ادامه به بررسی و تحلیل معماری با استفاده از شیوه تجزیه تحلیل داده‌ها به صورت کیفی، به بررسی و تحلیل معماری سنتی ایران در دوره صفوی و سپس تطبیق دادن آن‌ها باهم، از نظر ساختار (فضاسازی) و عناصر معماری (تزئینات) و توجه به جزئیات و وجوده تشابه در نگارگری‌ها گردیده است، و با تحلیل‌های کیفی، توصیفی و استفاده از جداول برای داده‌ها، وجود اشتراک و تفاوت‌ها مشخص گردید تا نهایتاً با تطبیق عناصر معماری در نگاره‌های دو نگارگر شاهنامه طهماسبی صفویان بتوان به چگونگی بازنمایی ویژگی‌های معماری دست یافت. شیوه تجزیه و تحلیل به صورت کیفی است.

پیشینه تحقیق

پژوهش‌هایی درباره نگارگری، از جهت بررسی و تحلیل نقاشی و پژوهش هنر، شناخت و تحلیل نمونه‌های موردنی مینیاتورها، تاریخ و سبک آن‌ها و فضای معماری، انجام شده است که نام بردن از تمامی این پژوهش‌ها در این بحث نمی‌گنجد و به صورت اجمالی به چند مورد از مهم‌ترین آن‌ها که در ارتباط با ویژگی‌های معماری و نگارگری است را می‌توان اشاره نمود که: در مقاله "همکاری معماری ایرانی با هنرنگارگری توسعه بهروز جانی پور و همکاران در نشریه باغ نظر (۱۳۹۹) شماره ۹۰، پیروی کامل از اصول موجود در معماری ایرانی برای به تصویر کشیدن نگاره‌ها را مطرح کرده است. در پژوهش «بازنمایش ساختار کالبدی باغ ایرانی در نگارگری و قالی‌های باقی در دوره صفویه» نوشتۀ آزیتا بالالی اسکوویی و زهرا کیانی در نشریه هویت محیط (۱۳۹۹) شماره ۴، تجلی باغ ایرانی در نگارگری دوره صفویه با استفاده از اصول هندسی، الگوی

دوران صفویه، از اعصار مهم در هنر، صنعت، فرهنگ و دورانی طلایی برای تاریخ معماری و شهرسازی در ایران است، که در بسیاری از زمینه‌ها ادامه دوران تیموریان به شمار می‌رود. نگارگری ایرانی از هنرهایی است که تاریخچه‌ای دیرپا دارد و اندیشه‌های فکری در آن ریشه در گذشته‌ها دارد و به چند شیوه نقاشی ایران در دوره‌های گوناگون اطلاق می‌گردد. نگارگری ایرانی، ریشه در فرهنگ و هنر ایران داشته است و نگارگر، بدون شناخت آثار ادبی و دیدگاه‌های عارفانه نمی‌تواند اثری را خلق نماید. شیوه‌های نگارگری در ایران با توجه به حکومت مرکزی صورت گرفته است که می‌توان به مکاتب: بغداد، سلجوقی، ایلخانی، شیراز اول، جلایری، شیراز دوم، هرات، بخارا، تبریز دوم، قزوین، اصفهان و قاجار اشاره نمود. از هنر نگارگری در زمان صفویه برای نشان دادن اسطوره‌های قدیم ایرانی مانند افسانه‌های شاهنامه فردوسی، خمسه نظامی، خمسه شاه طهماسبی و هفت اورنگ جامی استفاده می‌شد. در این زمان هنر نگارگری با عنوان مکتب تبریز دوم در دوره شاه طهماسب و به کوشش نگارگران آن زمان به اوج رسید، و آثار برجسته‌ای مثل شاهنامه طهماسبی و خمسه طهماسبی، شکل گرفت. افرادی مانند کمال الدین بهزاد، میرمصور، آقامیرک و سلطان محمد از هنرمندان شاخص این دوره هستند. هدف تحقیق چگونگی نحوه بازنمایی ویژگی‌های معماری، شامل ساختار فضای معماری و عناصر به کار رفته در نگاره‌های سلطان محمد و میرمصور در شاهنامه طهماسبی است. براساس مدل مفهومی به دست آمده بین ویژگی‌های عناصر معماری کاخ‌های صفوی در نگارگری شاهنامه طهماسبی صفوی با توجه به نگارگری‌های سلطان محمد و میرمصور مقایسه صورت گرفته است و در پی پاسخ به این سوال است که: چگونه ساختار فضا و عناصر معماری در نگارگری بازنمایی شده است؟ ضرورت و اهمیت تحقیق در آن است که نگارگری به عنوان یکی از منابع تصویری می‌تواند در بازخوانی ویژگی‌های معماری تأثیرگذار باشد.

روش تحقیق

روش تحقیق در این پژوهش از نوع توصیفی-تحلیلی است. شیوه جمع آوری اطلاعات کتابخانه ای و اینترنتی بوده و انتخاب تصاویر براساس موضوع مورد بررسی یعنی ویژگی‌های معماری در کاخ‌ها صورت گرفته است. از این‌رو، نیاز به شناخت و بررسی نگاره‌های دارای کاخ در شاهنامه طهماسبی است. به‌همین جهت مقاله در سه بخش تنظیم گردید. در ابتداء، با استناد به منابع معتبر و پژوهش‌ها به بررسی اصول نگارگری در صفویه و دلایل اوج و شکوفایی این مکتب هنری پرداخته شد، سپس در زمینه معماری ایرانی در دوره صفوی ویژگی‌های معماری

نوشته GHASEMZADEH در نشریه European review of artistic studies 2014 شماره ۱، کارکرد معماری را فراتر از مفهوم اجتماعی، استقلال مقیاس بنا و مقیاس انسانی بنها توصیف می‌کند. در کتاب «فضاهای معماری و شهری در نگارگری ایرانی» تألیف حسین سلطانزاده (۱۳۸۷) نشر چهارطاق، بررسی کلی و آشنایی با خصوصیات معماری و شهرسازی در نگاره‌های ایرانی صورت می‌گردد. موارد عنوان شده در ارتباط با نگارگری و فضای معماری به بررسی و ارائه نتایج پرداخته است. جنبه نوآوری پژوهش در بررسی و بیان اشتراکات و اختلافات ویژگی‌های معماری کاخها در نگاره‌های دو نگارگر در شاهنامه طماسبی است، که پژوهش مستقیمی به بررسی تطبیقی ویژگی‌های معماری کاخها در شاهنامه طماسبی و نگاره‌های دو نگارگر نپرداخته است. برای دستیابی به این مهم، با بهره‌گیری از مؤلفه‌های عناصر معماری صفویه و معیارهای نگارگری آن دوره و از طریق اشتراک‌گذاری آن‌ها با یکدیگر سعی در تطبیق مؤلفه‌های نگارگری سلطان محمد و میرمصور است تا مخاطب را با این مؤلفه‌ها آشنا سازد.

چیستی هنر نگارگری و چگونگی خلق اثر و بازنمایی عناصر در آن

شعر فارسی، عرفان و حکمت الهی پایه اصلی هنر نگارگری نامیده می‌شوند. در کتاب‌های خطیر می‌توان استفاده از نگارگری را در نسخی مانند شاهنامه و خمسه نظامی مشاهده کرد. در برخی از این کتاب‌ها بازنمایی آثار خلق شده هم در موضوعه هم در نوع تصاویر شباهت‌های با یکدیگر دارند. این شباهت‌ها گاه بدون هیچ تغییری است و گاه با ترکیبی از خلاقیت همراه شده است.

بازنمایی‌های صورت عین به عین و ظاهری اشیاء در نگارگری ایرانی نشان از کمال یک اثر هنری نیست، بلکه تغییرات ماده و دورشدن آن، عبور از سطح بیرونی و به واقعیت رسیدن آن است که در هنر هنرمند مهم جلوه می‌کند. به طور کلی واقعیت آفرینش‌گری نگارگران به چیزی که با چشم سر و یا با دیگر حواس ظاهری احساس می‌کنیم نیست، بلکه از میان دو حالت مختلف موضوع، که جهان محسوس و جهان معقول مجرد است، ملکوت عالم جسمانی را مدنظر دارند. به مانند آنچه که در هنگام خواب به وقوع می‌پیوندد (گودرزی و کشاورز، ۱۳۸۶، ۹۸). دنیا از دید نگارگر ایرانی به تصویر کشیده‌نمی‌شود، بلکه نگارگر ایرانی می‌کوشد دنیا را به آن شیوه که بایسته است به تصویر درآورد. صحنه‌های موجود در نگاره‌ها معمولاً به کمک نشانه‌ها و تمثیل‌ها به تصویر کشیده شده‌اند و نیازی به ترسیم تمامی وقایع نبوده است (فروتن، ۱۳۸۴، ۷۳). به همین دلیل است که می‌توان نگارگری ایرانی را با توجه به عناصر نمادین به کار رفته در آن و از طریق نمادشناسی بررسی کرد. زیرا

چهار باغ و هماهنگی بین نقش‌مایه‌ها میسر شده است. در مقاله "بررسی روند نمادگرایی عناصر معماری، در نگاره خسرو در حال گوش کردن به موسیقی باربد از منظر نشانه‌شناسی پیرس" نوشته متینه السادات ولیعهدی و جمال الدین سهیلی در نشریه مطالعات هنر اسلامی (۱۳۹۶) شماره ۲۶، دسته‌بندی انواع عناصر به کار رفته در کالبد نگاره با توجه به دیدگاه پیرس از نشانه، طبق سه وجه شمایل، نمایه و نمادین از طریق عرصه‌بندی کاربری‌ها را رائه گردیده است. مقاله‌ای با عنوان "نظرگاه عنصر اصلی تصویر شده از باغ در نگاره‌های نمایش‌دهنده باغ ایرانی" نوشته سعیده تیموری‌گردد و وحید حیدری‌تاج در نشریه باغ نظر (۱۳۹۲) شماره ۳۰، بیشترین حضور عناصر باغ ایرانی در آب، پوشش گیاهی، انسان و بنای‌ای چون کوشک، صفه، ایوان، بالکن و اشکوبه است. مقاله "بررسی تطبیقی نحوه آفرینش فضاهای معماری در آثار نگارگری حمام" نوشته فرهاد تهرانی و همکاران در نشریه نگره (۱۳۹۲) شماره ۲۶، بیان می‌کند که خصوصیات حمام از فضاهای معماری تا تأسیسات، سازه و نورگیری و اصولی چون ابعاد، اندازه، شکل هندسی در نگارگری وجود داشته است.

پژوهش "بررسی تطبیقی نگارگری مکتب دوم تبریز و باغ ایرانی در دوره تیموری و صفوی"، نوشته مجتبی انصاری و الهام صالح در نشریه نگره (۱۳۹۱) شماره ۲۲، طرح انسان‌ساخت، بازنظمی آشکار اما بایانی ویژه عنوان می‌کند. در مقاله "مفهوم و جایگاه فضا در سه نگاره از نگاره‌های استاد کمال الدین بهزاد"، نوشته مهروش کاظمی و همکاران در نشریه جلوه هنر (۱۳۹۱) شماره ۸، اصول خاص بر صحنه‌پردازی فضا با توجه به نسبت طلایی و نبوغ در ترکیب‌بندی دستاوردهای پژوهش است. منوچهر فروتن در مقاله "زبان معمارانه نگاره‌های ایرانی (بررسی ویژگی‌های نگاره‌های ایرانی به عنوان اسناد تاریخی معماری ایران)"، در نشریه هویت شهری (۱۳۸۹) شماره ۶، تبیین معماری ایرانی را در ارائه ویژگی‌های کالبدی بنا در نگارگری می‌داند و در مقاله دیگر ش به نام "درک نگارگران ایرانی از ساختار فضای معماری ایران (دوره‌های ایلخانی و تیموری و اوایل صفوی ۶۱۹-۹۹۵-۱۲۱۸/۱۰۸۷ م)" در نشریه خیال (۱۳۸۴) شماره ۱۳، عنوان می‌دارد که درک فضای معماری، هندسی و در تقابل با محیط هندسی بوده است؛ ساختار هندسی قائم بوده و درک فضای کامل تر و واضح‌تر از قبل شده است. نتایج در مقاله انگلیسی "ساختار کالبدی مطرافقی"، نوشته سفروی بر اساس نگاره faculty of BALILAN ASL در نشریه architecture (۲۰۱۹) شماره ۲، هرگونه ابهام مربوط به زمان گذشته این شهر در آغاز عصر صفویه را روشن می‌کند و زمینه مناسبی برای اقدامات سازنده شهری فراهم می‌کند. و مقاله "چهار جوب معماری در مینیاتور ایرانی" نوشته این شهر در آغاز عصر صفویه را روشن می‌کند. و مقاله "چهار جوب معماری در مینیاتور ایرانی"

جدول ۱. روش‌های چگونگی خلق اثر در نگارگری ایرانی. مأخذ: ولیعهدی و سهیلی، ۱۳۹۶، ۱۲.

انتزاعی	واقع‌گرایی
با توجه به برداشت هنرمند از موضوع، به ابداع عنصر نمادین می‌پردازد. به این شیوه او، می‌خواهد هرچه بهتر ویژگی‌ها را بشناسد تا عناصر پاسخگوی ذهن هنرمند و مخاطب باشد.	با توجه به ادراک هنرمند از موضوع، آن را به جلوه‌های طبیعی، نزدیک احساس می‌کند؛ در نتیجه به انتخاب نقشی برمی‌آید که برای انسان شناخته‌شده و الهام گرفته از طبیعت است.

جدول ۲. انواع عناصر و نحوه بازنمایی آن‌ها در آثار نگارگری مأخذ: نگارندگان، ۱۴۰۱ برگرفته از: کفشهایان مقدم و یاحقی، ۱۳۹۰، ۶۵.

نحوه بازنمایی در آثار نگارگری	تعریف	نماد
۱) استفاده از ظواهر؛ قوس، مناره، گلستانه، کاشی کاری. ۲) صورت پنهان؛ هندسه نقوشی که پایه در عرفان عمیق کثرت در وحدت و وحدت در کثرت داشته‌اند.	مجموعه‌ای از اشکال هندسی منظم همانند دایره، مربع، مثلث یا ترکیب‌هایی همچون سطوح شطرنجی، ستاره‌های شش پر، چلپا و ...	هندسی
عناصر گیاهی مانند سرو، عناصر بنیادین مانند آب در هنرهای ایران از جمله نقاشی، صنایع دستی و معماری استفاده شده‌است. در نگارگری نیز حضور پیوسته‌ای دارد.	طبیعت و عناصر آن، الگو و منبع الهام هنرمندان است. چگونگی ارتباط گسترده انسان با طبیعت و نتایج حاصل از آن، نوع نگرش و جهان‌بینی است.	تل斐قی
نقوش دیو، فرشته، اژدها برای انتقال مفهوم زندگی از ترکیب زنده و جاری با غیرقابل انعطاف ایجاد شده‌است.	رسیدن به صورت مفهومی جدید مثل ساختاری مانند حیوانی، گیاهی، انسانی، طبیعی برای مفاهیم مجرد.	طبیعی

۲ بررسی کرد:

نگارگری مکتب تبریز صفوی و ویژگی‌های آن در نیمه اول دوران حکمرانی شاه تهماسب توجه خاص به هنر شد و توانست هنرمندان ماهری را در کارگاه‌های نگارگری دور هم جمع نماید. در قرن دهم شاهد شکوفایی مکتب نگارگری هستیم، با پرده‌هایی که به روشنی انگاس‌دهنده نشانه‌های نفوذ نگارگری مکتب هرات و مقدمات ترکیب سنت‌های محلی و سبک بهزاد بود (حقیر،

این عناصر دارای مفاهیمی هستند که توانسته‌اند با واقعیت ارتباط خود را حفظ نمایند. روش چگونگی خلق این عناصر توسط نگارگران در جدول ۱ آمده است: در نگارگری ایران استفاده از صور نمادین رواج یافته‌است و آنچه این هنر را در حد کمال برجسته می‌کند، همان محتوا و کیفیت نهفته درونی و نمادگونه‌ای است که از ورای زیبایی‌های صوری و تجسمی آن قابل ردیابی است. برای شناخت عناصر نمادین در نگارگری ایران، می‌توان آن‌ها را در سه گروه عمده مطابق جدول

چهلستونی، آغاز استفاده از خط نستعلیق، ساخت نوعی خاص از گچبری مجوف؛ این نوع تزیین در کاخ هشت بهشت اصفهان و چینی خانه مجموعه شیخ صفی الدین اردبیلی دیده می شود (تعیماً، ۱۳۹۵، ۲۲۸-۲۳۰). ویژگی دیگر سبک اصفهانی که در آذربایجان به خوبی از آن استفاده شده، ساخت ستاوندهای چوبی می باشد. در این دوره بسیاری از مساجد این خطه به شکل ستاوندهای چوبی ساخته شده و تزیین گردیدند که سرمشق تاریخی و هنری چهلستون های باشکوه چوبی صفوی در شهرهای اصفهان و قزوین شدند (خبری، ۱۲۸۶، ۳۶۳). نفوذپذیری، ویژگی دیگری است که می توان آن را در فضاهای فیزیکی و بصری دید. گشايش و انعکاس، دو مشخصه در نفوذپذیری می باشد که گشايش فضایی عامل ایجاد کننده نفوذپذیری فیزیکی و انعکاس آب و نور عامل نفوذپذیری بصری می باشند (مونتی، ۱۳۹۷، ۳۲). علاوه بر آن، با انتقال قدرت به ترکمانان، تبریز معرف سبک خاصی از کاخ سازی، شامل پلان هشت ضلعی بوده که تا آن دوره بی سابقه است (سرابی و همکاران، ۱۳۹۹، ۹۶). کاخ های صفوی دیوارها و سردرهای مجلی داشتند. برای داخل بنای های مهم، از ستون ها و سرستون های چوبی، سقف تخت چوبی رنگ آمیزی شده، نگارگری روی دیوار و سقف، و مقرنس رنگی استفاده می کردند (Kleiss، ۱۹۹۳، ۷۷). اصول راهبردی مکتب اصفهان در کالبد و فضای معماری را می توان به صورت زیر بررسی کرد:

- اصل محوربندی فضایی؛ دارای این اصول است:
 ۱- تناسب، همکاری، هماهنگی عوامل، و پدیدآوردن یک سامانه از عناصر کالبدی و فضایی؛ ۲- تأکید بر مرکز فضایی کالبدی با گرايش به الگوهای ساماندهی مرکزی؛ ۳- تأکید بر تقاضن و محور بندی ۴- تأکید بر مرکزیت و جایگیری فضاهای اصلی روی محورهای اصلی؛ ۵- جایگیری فضاهای فرعی و ارتباطی روی محورهای فرعی (رضوی نیا، ۱۳۹۷، ۵۱). عامل ایجاد کننده این اصل را می توان تأکید بر جفت سازی یا تقاضن و محوربندی فضایی-کالبدی دانست که به فضا شخصیتی انسانی، متعالی، آرام می دهد (نوایی و حاج قاسمی، ۱۳۹۱).

- اصل سلسه مراتب فضایی؛ این اصل را در سه رده زیر می توان دید: ۱- رده بندی فضایی میان درون و بیرون که بر مربزبندی حریم های فضایی تأکید دارد؛ ۲- رده بندی کالبدی میان کالبد های جز و کالبد های کل برای نمایش سیر از جز به کل؛ ۳- رده بندی در نگاره ها و آرایه از نگاره مینا تا نگاره کل (رضوی نیا، ۱۳۹۷، ۵۱). عامل ایجاد کننده این اصل در معماری را می توان در محرمیت و حرکت دید. به این نحو که فضاهایی با کارکردهای گوناگون می آفیند و آن ها را به عرصه های عمومی، نیمه عمومی، خصوصی و نیمه خصوصی تقسیم می کند. آب در برخی از فضاهای پیرامونی کاخ ها، بعد از عبور در مسیری با فواصل مختلف

به تأسیس مکتب صفویه در تبریز گردید. از مشخصات بارز این مکتب ترکیبات چند سطحی، حرکت و جنبش، استفاده از رنگ های درخشان، آرام و پوشش افراد به صورت کلاه قرمز رنگ قزلباشی است. از هنرمندان این مکتب میرمصور، میرسید علی، آقامیرک و شیخ زاده هستند که سلطان محمد از برجسته ترین آنان است (غفوری و بلخاری قهی، ۱۳۹۴).

نگارگری این دوره نشان می دهد که در آثار هنرمندان، موضوعات شادی مردم در قالب به تصویر کشیدن مراسم های اجتماعی در فضای باز و یا نیمه باز با حضور آسمان است. گیاهان و حیوانات نقاشی شده اطلاعات دقیقی در مورد پوشش گیاهی و سبک زندگی ارائه می دهد (Balilan asl, 2019, 172). آن ها واقعی هستند، حس استقلال، قدرتمندی، موقفیت، شهرت جهت پاسخگویی به نیازهای احترامی در بعد روانی ساخت انسان، در همین تصاویر با فضاهای باز و نیمه باز و با حضور غالب و یا نیمه غالب آسمان بر روابط انسان، قابل مشاهده است (حسینی و اسلامی، ۱۴۰۰، ۱۴۰۴). از این میان باشکوه ترین پژوهه انجام یافته در مکتب تبریز، شاهنامه شاه طهماسب معروف به شاهنامه هوتون است. توسط شاه اسماعیل به عنوان هدیه ای برای فرزندش طهماسب به سرپرستی سلطان محمد و بهزاد سفارش داده شد (انصاری و صالح، ۱۰، ۱۳۹۱).

ویژگی های معماری تبریز در دوره صفوی

معماری بومی آذربایجان پدید آورنده سه شیوه معماری ایران (رازی، آذری و اصفهانی) می باشد. شیوه اصفهانی کمی پیش از روی کار آمدن صفویان از زمان قره قویونلوها آغاز شد و در طول دوره صفویان و حتی پس از آن ادامه پیدا کرد (بیدبرگ و همکاران، ۱۳۹۷، ۱۰). عمارتی که در زمان سلطنت صفوی در ایران بپیش از جناب ترین بنایهای معماری ایران به شمار می روند. معماران صفوی شناخت مطلوبی از سنت معماری تیموری در خراسان و معماری بومی در اصفهان داشتند (غفوری و بلخاری قهی، ۱۳۹۴). از دوره صفویه دو گونه کلی درونگرا و بروونگرا در به کار رفته است که گونه درونگرا بین تمامی خانه های شهر عمومیت داشته و گونه بروونگرا در دوره صفویه برای خانه های تابستانی شاهزادگان و دربار ایران صفوی و تجار به کار رفته است (قاسمی سیچانی و معماریان، ۸۹، ۱۲۸۹). از مهمترین خصوصیات خاص معماری صفویه که در سبک اصفهانی و معماری آذربایجان قرار می گیرد می توان به این موارد اشاره کرد: کثرتگرایی؛ رشد کمیت در معماری و شهرسازی، ایجاد و افزایش فضاهای عام المنفعه شهری، اوج استفاده از طراحی فضاهای چهار ایوانی، ساخت مقابر مقدس، تولید انبوه کاشی هفت رنگ، ساخت کوشک های

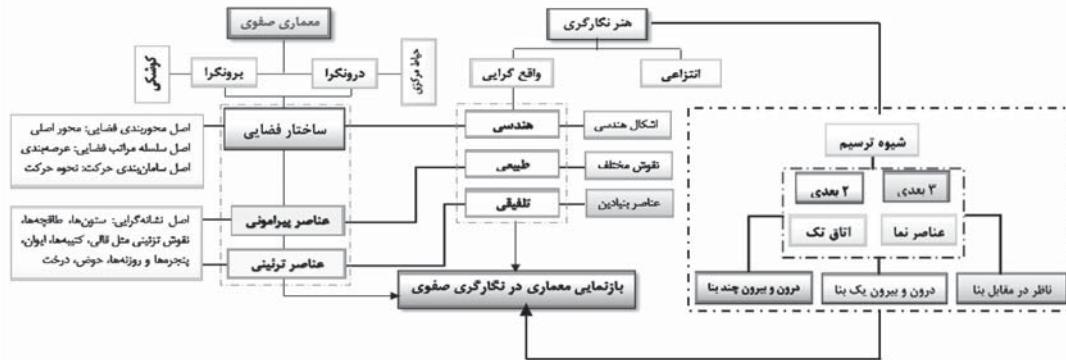
همچنین پس از انتقال کمال الدین بهزاد از هرات به تبریز، نگارگران تبریزی به پیروی از سنت بهزاد علاقه‌ای وافر در تصویر کردن محیط زندگی داشتند و سراسر صفحه را با پیکرهای و تزئینات معماري و جزئیات منظره پر می‌کردند (پاکبان، ۱۲۸۳، ۹۱). در واقع توجه به شیوه نمایش و ترسیم عناصر معماري در نگارگری مکتب تبریز دوم، قبل از توجه به معماری بوده است نگارگران مکتب تبریز، با حفظ سطوح دو بعدی، به ایجاد ترکیب بندهایی در چند سطح پرداختند و در تمامی آن‌ها، حرکت و جنبش را نمودار ساختند. در این آثار، همه اجزای اثر به یک اندازه مورد توجه قرار گرفت. محیط معماري که نگارگر در آن حضور دارد توسط خود او به تصویر کشیده می‌شود. با توجه به این موضوع برای درک نگاره‌ها باید مکتبی که نگارگر در آن شکل گرفته است را مشخص نمود (فروتن، ۱۲۸۹، ۱۳۷). در مکتب تبریز دوم، پیکرهای انسانی، بناهای معماري و طبیعت به زیبایی هر چه تمام‌تر جلوه‌گر شد. این مکتب حاوی و نماینده آثار و تولیدات پخته سبک بهزاد بوده است؛ سبکی که "بازنمایی استادانه حرکت‌های گرایش‌ها و حالات پیگردها، علاقه به جزئیات منظره‌پردازی و معماری داخلی، نگارهای تبریز به طور کامل از منابع رنگ و گنجینه آن بهره گرفت". در نگاره‌های مکتب دوم تبریز گاه عنصر دیوار برداشته شده و فضای عمارة و پیرامون به هم پیوسته شده‌اند (زارعی و همکاران، ۱۴۰۰، ۲۵ و ۳۱).

علاوه بر این، تا قبل از حمله مغول کمتر به فضاهای معماري به صورت دقیق نسبت به پس از آن توجه می‌گشت، اما بعد از آن فضاهای معماري و شهری توجه شد و پرسپکتیو در طراحی رونق پیدا کرد. در این زمان، یک ایوان یا اتاق به صورت تک به تصویر کشیده می‌شد، و برای عمق دادن به فضا با پرسپکتیو دیوارهای جانبی را ترسیم می‌کردند. نما و ترکیب حجمی بیرونی به صورت دو بعدی اما عناصری مانند بالکن یا پله‌های ورودی و مانند آن به شکل سه بعدی ترسیم می‌شد (سلطان‌زاده، ۱۳۸۷، ۱۳۹). در کشیدن این موارد تخیل، خلاقیت، مهارت و پیشینه حرفة‌ای در مورد هر هنرمند عوامل مهمی در نحوه توجه فضاهای شهری Ghasemzade، (۲۰۱۴، ۳۸). سنت‌های رایج در فضای معماري بسیار اهمیت داشت. مثلاً سنت طراحی کوشک‌های هشت وجهی به صورت شش وجهی، زیرا در نوعی پرسپکتیو از روبرو و چهارچهای واقع در امتداد خط دید از زاویه‌ای مشخص، قابل رویت نیستند و کوشک‌های نقاشی شده به شکل شش وجهی در اصل نشانه‌ای از کوشک‌های هشت وجهی است (مرتضوی یزدی، ۱۴۰۰). تزئینات، هم در معماری، و هم در نگارگری بسیار زیاد بوده است. از موارد دیگر که در فضاهای معماري تأثیر داشته است، توجه به پویا بودن محیط است که نگارگر نیز به بحث جریان زندگی با همان تفکر معمار پرداخته و برای خلق فضاهای موجود در

وارد فضای حوض مانندی می‌شود که این فضا در جلوی کوشک اصلی به صورت مربع یا مستطیل احداث می‌شود. ایجاد این سلسله مراتب باعث تعریف فضای مکث و حرکتی می‌شود (جانی‌پور و همکاران، ۱۳۹۹، ۸۸).
اصل سامان‌بندی حرکت در درون فضا (سیالیت)؛ در نظر اردلان صرف حرکت و تصور حرکت در درک گونه‌های از معماری اسلامی چون بازار ضروری است، زیرا برای درک جنبه‌های فعل و منفعل فضا، نیاز به نگاه پویا داریم (رضوی‌نیا، ۱۳۹۷: ۵۱). عامل ایجاد کننده این اصل در معماری را می‌توان در تداخل و بهم پیوستگی فضاهای باز و بسته یا فضای درهم، بررسی کرد (جانی‌پور و همکاران، ۱۳۹۹، ۸۸).

اصل نشانه‌گرایی؛ از میان انواع نشانه‌گرایی، نشانه‌گرایی محتوایی و مفهومی مهم‌ترین است. در نشانه‌گرایی محتوایی در تمدن اسلامی، عناصر طبیعی تجلی صفات الهی و آگاه کننده هر بیننده خردگرا، از هر برگ سبز از آیات آفریننده‌ای مدبر است. مضمون کثرت جهات در زمین و این عالم را با نماد شکل مربع و بعد از طی کردن سلسله مراتی، به آسمان با نماد کره که در آن، جهت و مکان مطرح نیست و هرچه هست رو به سوی بالا و نقطه مرکزی دارد، نشان می‌دهند (رضوی‌نیا، ۱۳۹۷، ۵۲). هدف معنگرایی در عناصر طبیعی را می‌توان در انکاس نمادین آب راکد در معماری با نگاهی معنگرا، دانست؛ مثلاً استخر بنای کاخ چهلستون، که معماران با هدف نمایان کردن عدد چهل، انکاس ۲۰ عدد ستون کاخ را در حوض به وجود آورده است (جانی‌پور و همکاران، ۱۳۹۹، ۸۸). با توجه به توصیف معماری در دوره صفوی و اصول مکتب اصفهان می‌توان ویژگی‌های معماری در این دوره را در دو دسته کلی ساختار معماري و عناصر معماري بیان کرد. در دسته ساختار (فضاسازی) معماری سه اصل محور‌بندی فضایی، سلسله مراتب فضایی و سیالیت فضا قرار دارد که در این دسته می‌توان بیان نمود اصول آن بیشتر معطوف به جنبه‌های کالبدی هستند و در دسته عناصر معماري اصل نشانه‌گرایی معطوف به عناصر تزئینی و پیرامونی بنا خواهد بود.

نمودهای معماري در نگارگری دوره صفوی، مکتب تبریز دوم
در سبک آغازین نقاشی صفوی تأثیر چندین سبک نگارگری دیده می‌شود. تأثیر مکتب هرات در فضاسازی، صحنه‌پردازی، طراحی و ترکیب‌بندی پیکرهای و کاربرد رنگ‌های درخشان و پاک، بسیار پیشرفت کرده‌بود. از دستاوردهای این مکتب بازنایی محیط معماري و تفکیک اندرونی و بیرونی است (یزدان‌پناه و همکاران، ۱۳۸۹، ۶۹).

^۱ نمودار ۱. مدل مفهmi پژوهش. مأخذ: نگارندگان، ۱۴۰۱.

با توجه به موارد عنوان شده می‌توان مدل مفهومی پژوهش را در نمودار ۱ به صورت زیر ارائه نمود:

بررسی و تحلیل مافته‌ها

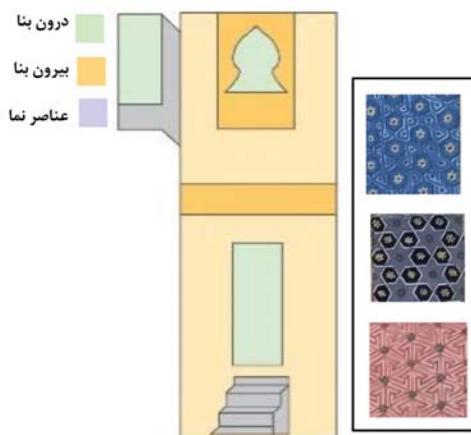
همان طور که در روش تحقیق عنوان شد نگاره های منسوب به سلطان محمد و میر مصوّر، به ترتیب شامل ۸ و ۳ نگاره بود که از این بین ۴ نگاره منسوب به سلطان محمد و ۲ نگاره منسوب به میر مصوّر دارای فضایی معمارانه و کاخ بود، که اسامی نگاره های سلطان محمد به این شرح است:
۱- گفتار اندر کشتن ضحاک پدرش را، ۲- گفتار اندر خواالیگری اهریمن در بارگاه ضحاک، ۳- گفتار اندر بر تخت نشستن ضحاک، ۴- گفتار اندر رای زدن ضحاک

آثار نگارگری، جریان زندگی را در منظر و در ساختمان‌ها به نمایش گذاشته است (جانی پور و همکاران، ۱۳۹۹، ۸۷). در آثار نگارگری ویژگی‌های معماری با یک نقطه از نمای عمومی مشاهده شود. برای به تصویر کشیدن بنا در یک شیوه، ترسیم نمای با توجه به ناظری که در مقابل آن ایستاده و به مشاهده می‌پردازد، صورت می‌گیرد و در شیوه دیگر، با داشتن یک ترکیب منسجم نماهای مختلفی از یک بنا در کنار هم قرار می‌گیرند. در سومین شیوه نیز نماهای مختلفی از قسمت‌های درونی و بیرونی چندین بنا، در کنار یکدیگر حضور می‌یابند که منجر به نمایی از یک محله می‌شود (توکلی، ۱۳۹۳، ۴۵ به نقل از حاصله، ۱۳۸۶، ۵۲).

مدل مفهومی پژوهش

نگاره‌های سلطان محمد:

- گفتار اندر کشتن ضحاک پدرش را: در این نگاره کاخ مرداس، باغ و بوستان و چاهی که در باغ قرار دارد.

ساختار، فضای، در نگاه:

- نمایش فضای بیرونی بنا
 - نمایش ورودی بنا
 - نمایش طبقات بنا

عناصر معماری در نگاره:

- تزئینات روی بدنه نما
 - فرم‌های عضلی، فرم‌ها و
 - گره‌های هندسی در کف)
 - درخت، آسمان، پرکه

شیوه ترسیم: عناصر الحقق شده به نما یعنی بالکن و پلهای ورودی به صورت ۳ بعدی و ترسیم نما پاتوجه به ناظر مقابله با

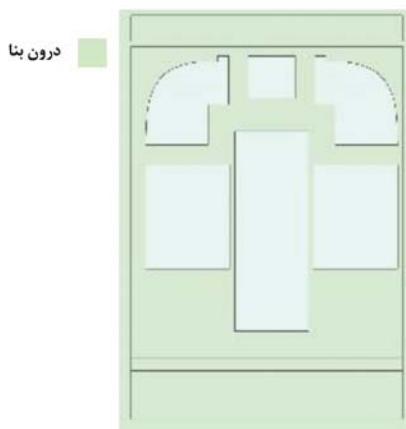
تصویر ۱. گفتار اندر کشتی ضحاک پریش را مأخذ رجی و همکاران ۱۳۹۲، ۴۴.

میرمصور با توجه به شاخص‌های استخراج شده در مدل مفهومی پژوهش در جدول ۴ ارائه گردیده است: با توجه به جدول بالا و بررسی نگاره‌های این دو نگارگر می‌توان عنوان نمود که ارائه اصول استخراج شده از مدل مفهومی برای بازنمایی فضای معماري توسط

با خوابگزاران، و نگاره‌های میرمصور: ۱- گفتار اندر خواب دیدن ضحاک، ۲- گفتار اندر داستان اردشیر بابکان با گلنار. در ادامه به بررسی ویژگی‌های موجود در نگاره‌ها پرداخته می‌شود:

در جدول ۴ تفات‌ها و شباهت‌های نگاره‌های سلطان محمد و

- گفتار اندر خوالیگری اهریمن در بارگاه ضحاک: فضای اصلی کاخ مرداش که ضحاک بهجای او بر تخت پادشاهی قرار دارد.

ساختار فضایی در نگاره:

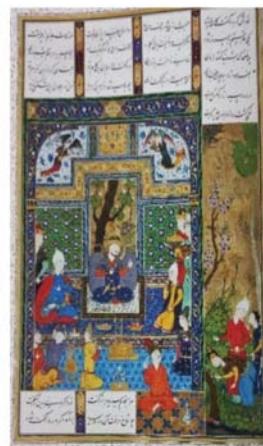
- نمایش فضای درونی بنا

- نمایش جایگاه افراد در فضا

عناصر معماری در نگاره:

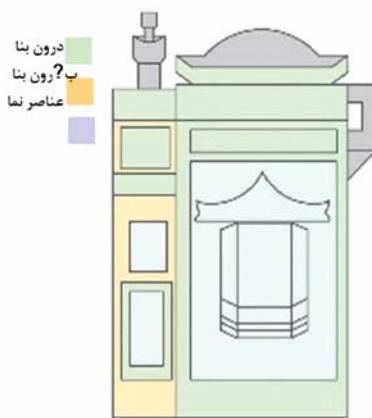
- تزئینات درون بنا

(فرم‌های عضلي، گل و بوته)

شیوه ترسیم: تصویر اتاق به صورت تک و کشیدن دیوارهای جانبی برای عمق بخشی به صورت ۲ بعدی ترکیب منسجم از نماهای قسمت‌های مختلف درونی از یک فضا در کنار هم.

تصویر ۲. گفتار اندر خوالیگری اهریمن در بارگاه ضحاک. مأخذ: رجبی و همکاران، ۱۳۹۲، ۴۶.

ساختار فضایی در نگاره:

- نمایش فضای بیرونی بنا

- نمایش ورودی بنا

- نمایش طبقات بنا

عناصر معماری در نگاره:

- تزئینات درون بنا

(فرم‌های عضلي، گل و بوته)

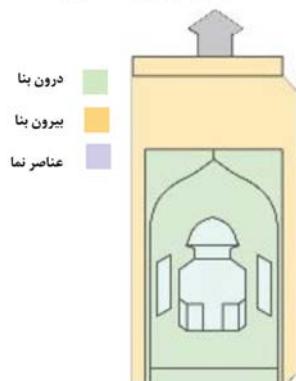

شیوه ترسیم: ترسیم عناصر الحاق شده به نما یعنی بالکن و گنبد و برجک بام به صورت ۳ بعدی و ترکیب منسجم از نماهای قسمت‌های مختلف درونی از یک فضا در کنار هم.

تصویر ۳. نگاره گفتار اندر بر تخت شست ضحاک مأخذ: رجبی و همکاران، ۱۳۹۲، ۴۸.

ساختار معماري نگاره. مأخذ: نگارندگان ۱۴۰۱.

- گفتار اندر رای زدن ضحاک با خواب‌گزاران: پنهنه کاخ ضحاک که به دلیل ترس ضحاک از خوابش پر از گفتگو است.

ساختار فضایی در نگاره:

- نمایش فضای بیرونی بنا

- نمایش ورودی بنا

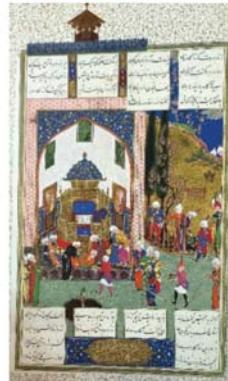
- نمایش فضاهای فرعی

عناصر معماری در نگاره:

- تزئینات درون بنا (گرههای

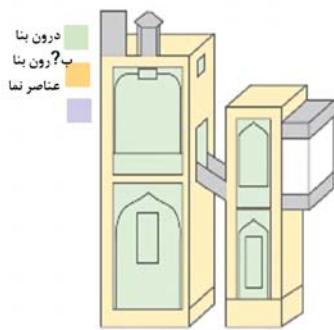
هندرسی و گل و بوته)

- درختان، ابر، آسمان، حوض

شیوه ترسیم: تصویر اتاق به صورت تک و کشیدن دیوارهای جانبی برای عمق پخشی بهصورت ۲ بعدی و ترکیب منسجم از نماهای قسمت‌های مختلف درونی از یک فضا در کنار هم.

تصویر ۴. نگاره گفتار اندر رای زدن ضحاک با خواب‌گزاران. مأخذ: رجبی و همکاران، ۱۳۹۲، ۵۲. ساختار معماری نگاره. مأخذ: نگارندگان ۱۴۰۱.

نمایش فضای بیرونی بنا

- نمایش ورودی بنا

- نمایش طبقات بنا

عناصر معماری در نگاره:

- تزئینات درون بنا

(عسلی، گرههای هندرسی

و گل و بوته)

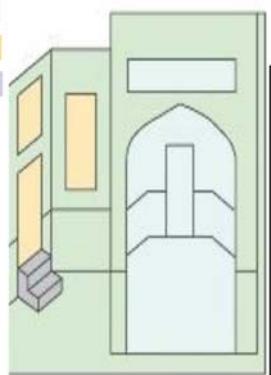
- درخت، جوی، پرکه، حوض

شیوه ترسیم: ترسیم عناصر الحاق شده به نما یعنی بالکن و پله بهصورت ۳ بعدی و ترکیب منسجم از نماهای قسمت‌های مختلف درونی و بیرونی از یک فضا در کنار هم.

تصویر ۵. نگاره گفتار اندر خواب دیدن ضحاک. مأخذ: نگارندگان ۱۴۰۱، ۵۰. ساختار معماری نگاره. مأخذ: رجبی و همکاران، ۱۳۹۲.

- گفتار اندر داستان اردشیر بابکان با گلنار: دیدار اردشیر با گلنار در کاخ اردوان.

ساختار فضایی در نگاره:

- نمایش فضای درونی بنا

- نمایش پلههای ورودی بنا

عناصر معماری در نگاره:

- تزئینات درون بنا (عسلی،

گرههای هندرسی و گل و بوته)

- نمایش درختان و آسمان

شیوه ترسیم: تصویر اتاق به صورت تک و کشیدن دیوارهای جانبی برای عمق پخشی بهصورت ۲ بعدی و ترسیم نمای داخلی با توجه به ناظر مقابل بنا صورت گرفته است.

تصویر ۶. نگاره گفتار اندر داستان اردشیر بابکان با گلنار. مأخذ: رجبی و همکاران، ۱۳۹۲، ۳۵۰. ساختار معماری نگاره. مأخذ: نگارندگان ۱۴۰۱.

جدول ۳. تحلیل نگاره‌های سلطان محمد با توجه به مدل مفهومی پژوهش. مأخذ: نگارندگان، ۱۴۰۱.

طبیعی	تلقیقی	هنری			نگاره‌های سلطان محمد
		عناصر تزئینی	عناصر کارکردی	سلاسله مراتب فضایی	
عناصر پیرامونی	عنوان نشانه‌گرایی	اصول نشانه‌گذاری	سامان‌بندی حرکت	محور‌بندی فضایی	
عناصر بنیادی: - نمایی از آسمان در منظره بیرونی، - درختان سرو در قسمت فضای باز، - گلهای به صورت پراکنده در فضای باز کاخ، - برکه آب در قسمت فضای باز، در پایین نگاره.	- نقش اسلامی: استفاده در: قسمت بالای پنجه و ایوان - نقش هندسی: بدنه بیرونی طبقات و ایوان	- اشاره به نوع حرکت در فضای باز برای رسیدن به پلکان بیرونی که به فضای اصلی ابتداء، به پلکان داخل بنا دسترسی می‌دهد. - نقش گیاهی: نقش گل در بین نقش‌های هندسی در بدنه بنا و روی در ورودی اصلی.	- برای رسیدن به فضای داخلی کاخ ابتدا، به پلکان ورودی رسیده و از طریق در بدنه اصلی دسترسی به فضای داخل و ایوان حرکت است.	ایجاد نقطه تأکیدی ویژه‌ای به سبب رعایت این اصل، و ترسیم مکان خاص مثل پلکان در ورودی اصلی.	 <p>تصویر ۷. نگاره گفتار اندر کشتن ضحاک پدرش را. مأخذ: رجبی و همکاران، ۴۴، ۱۳۹۲</p>

نوع معماری: تأکید بر عناصری مانند در و پنجره‌ها و همچنین نمایش تصویر فضای بیرونی تأکید بر درونگرایی است.

عناصر بنیادی: نمایی از ابرها در منظره، بوته‌هایی از گلهای پراکنده و درختان در پیرامون کاخ، برکه آب در قسمت فضای باز در پایین نگاره، نقش فرشته بالدار در قسمت لپکی داخل کاخ.	- نقش اسلامی: در دیوارها و لپکی‌های پیرامونی کاخ. - نقش هندسی: روی بدنه داخلی فضا در قسمت‌های ابتدایی تا مرکز. - نقش گیاهی: نقش گل در فضای فرعی در کنار فضای در کنار فضای مرکزی اصلی.	- اشاره به سامان‌بندی از طریق حرکت از بیرون به درون بنا و رسیدن از قسمت پایین تصویر به مرکز فضا و نگاره پیکرهای نسبت به ضحاک و مرکز فضا دور است و پیکرهای دیگر نزدیکتر به ضحاک هستند.	وجود سلاسله مراتب ۳ مرحله‌ای برای رسیدن به مرکز فضا و نگاره پیکرهای ضحاک در پایین ترسیم مکان حضور ضحاک در مرکز کاخ بین دو محور عمودی و یک تقسیم‌بندی ۴ قسمتی در محور افقی.	ایجاد نقطه تأکیدی ویژه‌ای به سبب رعایت این اصل.	 <p>تصویر ۸. نگاره گفتار اندر خوالگری اهریمن در بارگاه ضحاک. مأخذ: رجبی و همکاران، ۴۶، ۱۳۹۲</p>
نوع معماری: وجود پیکرهای بیرون از فضای اصلی و نمایش تصویر فضای بیرونی تأکید بر درونگرایی است.					

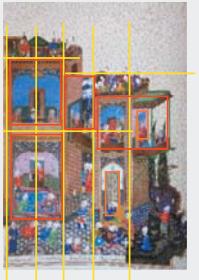
ادامه جدول ۳

نکارهای سلطان محمد	طبیعی	تاریخی	هندسی		
	عناصر پیرامونی	عناصر تزئینی	عناصر کارکرده		
	اصل نشانه‌گرایی		سامان‌بندی حرکت	سلسله مراتب فضایی	محور‌بندی فضایی
 تصویر ۹. نگاره گفتار اندر بر تخت شست ضحاک. مأخذ: رجبی و همکاران، ۴۸، ۱۳۹۲	عناصر بنیادی: نمایی از آسمان در منظره بیرونی - بوته‌هایی از کل به صورت پراکنده در فضای پیرامون کاخ، و درختان - وجود نقش مار در قسمتی که تخت ضحاک در مرکز کاخ قرار گرفته است.	نقش اسلامی: استفاده در پرده فضای کاخ و دیوار پیرامونی، نقش هندسی: بر روی بدنه داخلی فضاهای فرعی در قسمت ابتدایی فضا نقش گیاهی: نقش گل در فاصله بین لژکی‌ها و روی فرش در مرکز فضا.	- اشاره به نوع حرکت توسط: دست انداز یا حصار چوبی مزین - وجود سلسه مراتب مرحله‌ای برای رسیدن به مرکز فضایی و فضای جانبی ورودی به فضای اصلی، و وجود طبقات تا رسیدن به ایوان، گنبد و برجک بام	- وجود سلسه مراتب مرحله‌ای برای رسیدن به مرکز فضایی - افراد در کاخ: زنان در قسمت بالای کاخ ارتباط فضای درون با فضای بیرون.	- ایجاد نقطه تأکیدی و پرده به سبب رعایت این اصل، - ترسیم مکان حضور ضحاک و گنبد در مرکزیت فضا، - و فضایی فرعی با تغییر عرض در کثار افراد در کاخ و در قسمت بالای کاخ داشتن برجک بام در بالای آن.

نوع معماری: وجود پیکره‌های بیرون از فضای اصلی و تدور توبی فضا تأکید بر درونگرایی است.

 تصویر ۱۰. نگاره گفتار اندر ضحاک رای زدن خوابکاران. مأخذ: رجبی و همکاران، ۵۲، ۱۳۹۲.	عناصر بنیادی: - کوه در بیرون بنا، - درختان سرو در فضای بار، چمن به صورت هندسی در پیرامون کاخ، - حوض آب و فواره آن در قسمت فضایی باز به شکل هشت وجهی:	نقش اسلامی: استفاده شده در تخت پادشاهی ضحاک نقش هندسی: بدنه بیرونی بنای قسمت‌های زیرین در تخت پادشاهی ضحاک نقش گیاهی: بر روی گوشه‌های طاق اصلی کاخ	- دست انداز یا حصار چوبی مزین محوطه، و دو در ورود به فضای اصلی به نوع حرکت در فضا اشارة می‌کند.	- برای رسیدن به فضای اصلی: ابتدا پس از گذر از فضای سردر وارد فضای باز (حیاط) شده و سپس از درهای طرفین بنا می‌توان به فضای اصلی کاخ وارد شد.	- ایجاد نقطه تأکیدی برای ترسیم مکان خاص مثل برجک بالای بام یا پیکره خاص - قرارگیری ضحاک در نقطه مرکزی فضا با توجه به تلاقی محور مرکزی فضا و گفت بنا.
--	---	---	---	---	--

نوع معماری: وجود درها در این نگاره و نمایش تصویر حیاط در کثار فضای درونی آن، تأکید بر اصل درونگرایی است.

 تصویر ۱۱. نگاره گفتار اندر خواب دیدن ضحاک. مأخذ: رجبی و همکاران، ۵۰، ۱۳۹۲.	عناصر بنیادی: آسمان همراه ماه در فضای مختلف، اتصال پله به طبقات، - درختان سرو در فضای بار، و نقش هندسی چمن - حوض هشت وجهی آب در فضایی باز و جوی آبی در قسمت بیرونی.	نقش اسلامی: لچک طاق‌های فضاهای مختلف. نقش هندسی: بدنه بیرونی بنا و روی قسمت‌های داخلی کاخ. نقش گیاهی: بر روی فرش‌های موجود در قسمت اصلی کاخ.	- نوع حرکت از بیرون به درون بنا و رسیدن از قسمت پایین تصویر به مرکزیت فضا و طبقات بالایی به واسطه پلکان	- برای رسیدن به فضای اصلی کاخ پس از گذر از فضایی باز (حیاط) می‌توان به واسطه‌های درهای ورودی وارد بنای شد و با بیرون، عامل اصلی حرکت در فضاهایی باز است.	- ایجاد نقطه تأکیده برای ترسیم برجک بالای بام یا پیکره خاص - اشاره بر محور‌بندی فضا با تأکید بر بلندی بنا و تغییر دسترسی به طبقات ایوان از طریق پله‌های است.
---	--	---	--	---	---

نوع معماری: وجود درها در این نگاره و نمایش تصویر حیاط در آن، تأکید بر اصل درونگرایی است.

دامنه جدول ۳.

<p>عناصر بنیادی:</p> <p>آسمان و کوه که از پنجه دیده می شود،</p> <p>- دیده شدن آسمان از فضای بالای سقف.</p> <p>- درختان شکوفه و گلدار در قسمت فضای باز بنا.</p>	<p>نقش اسلامی:</p> <p>استفاده شده در قسمت های لچک های فضای اصلی.</p> <p>نقوش هندسی: بر روی دیوارهای داخلی بنا همچنین بر ری کف فضاهای داخلی.</p> <p>نقوش گیاهی: بر روی فضای طاق اصلی کاخ.</p>	<p>نوع حرکت از بیرون به درون و رسیدن از قسمت در بیرونی با پله به پیش فضا و سپس رسیدن به اتاق اصلی،</p> <p>- عامل اصلی حرکت: ارتباط فضای درون با فضای بیرون.</p>	<p>رسیدن به فضای اصلی کاخ: از طریق دری به سمت پیش فضا،</p> <p>با توجه به اینکه فضای اصلی جلوتر تصویر شده است به این معنی که فضای قبلی واسط و پیش درآمدی برای ورود به اتاق اصلی است.</p>	<p>این اصل سبب اجاد نقطه تأکیدی ویژه ای شده است که نگارگر برای ترسیم مکان ویژه مثل فضای اصلی، حضور پیکرهای، بهره جسته است، و قرارگیری عناصر مختلف در مرکز هر فضا نشان از به کارگیری اصل محور بندی فضایی است.</p> <p>تصویر ۱۲. نگاره گفتار اندر داستان اردشیر باگان با گلستان. مأخذ: رجبی و همکاران، ۱۳۹۲، ۳۵۰.</p>
---	---	---	---	--

جدول ۴. شاهات‌ها و تفاوت‌های نگاره‌های سلطان محمد و میرمصور. مأخذ: نگارندهان، ۱۴۰۱

طبیعی	تاریخی	هندسی			نام نگارگر
عناصر پیرامونی	عناصر تزئینی	عناصر کارکردی		محور بندی فضایی	
اصل نشانه‌گرایی	سامان‌بندی حرکت	سلسله مراتب فضایی			
در نگاره‌های سلطان محمد فضای بیشتری به پیکره و عناصر بنیادی اختصاص داده شده است.	در نگاره‌های هر دو: نقوش گیاهی، هندسی و اسلامی در قسمت‌های بیرونی و هم در قسمت‌های درونی	در نگاره‌های سلطان محمد از بیرون عمارت در عناصری مانند حصار چوبی به عنوان سردر ورودی	در نگاره‌های هر دو، وجود سلسله مراتب برای رسیدن به فضای اصلی: پله، تقاطع عرض فضای و جلو یا عقب بودن پیکره‌ها	نگارگر از این نقاط برای ترسیم مکان‌های ویژه مثل برجک بالای بام یا پیکره‌های خاص، بهره جسته است.	سلطان محمد
در نگاره‌های میر مصوّر کثیر به عناصر بنیادی و پیکره اختصاص دارد.	این اصل در نگاره‌های میر مصوّر در فضای داخلی صورت می‌گیرد.	نشیب به مرکز فضا نشان از آن دارد.			میر مصوّر
در نگاره‌های هر دو وجود درها و نمایش تصویر حیاط در نگاره، عاملی برای تأکید بر اصل درونگارایی است.					نوع معماری
با توجه به جدول ۲ مشخص می‌گردد که هر دو نگارگر برای ترسیم فضای معماری هم از شیوه دو بعدی و هم سه بعدی استفاده کرده و گاهی اوقات بنا را در مقابل ناظر به تصویر کشیده‌اند و گاهی نمای بیرونی و دورنی یک بنا را هم‌زمان نمایش دادند.					شیوه نگارگری

عمارت در عناصری مانند حصار چوبی که به عنوان سردر ورودی است، دیده می‌شود، اما در نگاره‌های میرمصور به فضای پیرامونی کمتر پرداخته شده است و اصل سامان‌بندی حرکت بیشتر در فضای درونی بنا صورت می‌گیرد. همچنین او به عناصر بنیادی نسبت به نگاره‌های سلطان محمد کمتر پرداخته است. همچنین شیوه نگارگری برای بازنمایی فضا در نگاره‌های دو هنرمند، هم به صورت دو بعدی و هم سه بعدی صورت گرفته است و گاهی فقط نمای بیرون یا درون بنا و گاهی تلفیق هر دو را در نگاره به تصویر کشیده‌اند.

سلطان محمد و میرمصور به یک شکل صورت گرفته است و تقاضوتی که از بررسی‌هایی نگاره‌های این دو نگارگر مشاهده می‌گردد در نحوه بازنمایی فضای پیرامونی کاخ‌ها یعنی اصل سامان‌بندی حرکت و اصل نشانه‌گرایی در عناصر پیرامونی است. به نحوی که سلطان محمد در نگاره‌هایش فضای پیرامونی را با به تصویر کشیدن پیکره‌های متعدد و عناصر بنیادی ارائه داده است در حالی که میرمصور در نگاره‌هایش فضای کمی را به بازنمایی پیرامون بنا و عناصر بنیادی اختصاص داده است. همچنین در نگاره‌های سلطان محمد اصل سامان‌بندی حرکت از فضای بیرون

نتیجه

تاریخ دوران صفوی یکی از برجسته‌ترین معماری‌هایی است که می‌توان نحوه آفرینش این معماری را در نگاره‌های به جا مانده از آن بررسی کرد. زیرا ویژگی‌های ساختاری و تزئینی موجود در معماری ایرانی در آن‌ها بازنمایی شده است. با توجه به شاخص‌هایی که برای معماری دوران صفوی در مبانی نظری مطرح گردید و با توجه به بررسی نگاره‌های این پژوهش می‌توان این نتیجه را برداشت کرد که اصول معماری دوران صفوی در ساختار فضایی و عنصر معماری به صورت زیر در نگاره‌ها بازنمایی شده است: - نوع معماری (درون‌گرا، برون‌گرا): نوع درون‌گرایی در روایت این نگاره‌ها مهم است که برای تودر توابی فضا بیان درون‌گرایی از عنصری مانند در علاوه بر مفهوم کارکردی آن، به عنوان محلی برای گذر از بیرون به درون استفاده شده است. - محوربندی فضایی: تأکید نگارگر بر محورهای طولی و عرضی است. یعنی برای رعایت اصل محوربندی مواردی چون، تأکید بر محور طولی: احیای سردرهای کشیده و بسیار بلند برای ایجاد تأکید ترکیبات عمودی، تغییر نسبت ارتفاع و عرض اتاق، افزایش بلندی ساختمان و ترکیب‌های باریک و باریک جلوه دادن جزئیات فضاهای فرعی ساختمان در نگاره‌ها دیده می‌شود. - سلسله مراتب فضایی: فضای بیرونی بیشتر در قسمت حاشیه است، و عناصری مثل پله‌ها، طبقات و ایوان برای رسیدن به قسمت شاهنشین است. به این معنی که فضاهای قبلی واسطه و پیش درآمدی برای ورود به فضای اصلی کاخ می‌باشد. - سامان‌بندی حرکت: فضاهای متقاطع را از لحاظ زاویه دید و زمان می‌توان در کنار و امتداد هم بررسی کرد. همچنین چشم بیننده از جزئی به جزء دیگر می‌رود که می‌توان آن را در ارتباط درون با بیرون، بررسی کرد که در اقع عامل اصلی حرکت است. - اصل نشانه‌گرایی: اشاره به عناصر معماری یعنی عناصر تلفیقی و تزئینی در نگاره‌ها؛ برای عناصر بنیادی نظری کوه و آسمان نگارگر به روش‌های مختلف و به صورت قسمتی از فضای باز در کنار کاخ و یا از طریق وجود پنجره‌ای در کاخ این عناصر را به تصویر کشیده است. و عنصر آب یا به صورت جوی آب و یا به صورت حوض چند وجهی در نگاره‌ها دیده می‌شود. همچنین نقوش هندسی و گیاهی و حضور کتیبه‌ها که به عنوان بافتی سطوح بنا را پوشانده در تمامی نگاره‌ها دیده می‌شود.

منابع و مأخذ

آژند، یعقوب، ۱۳۸۴، مکتب نگارگری تبریز و قزوین و مشهد. تهران، فرهنگستان هنر.
انصاری، مجتبی و صالح، الهام، ۱۳۹۱. بررسی تطبیقی نگارگری مکتب دوم تبریز و باغ ایرانی در دوره تیموری و صفوی، فصلنامه علمی-پژوهشی نگره، شماره ۲۲: ۵-۲۳.

- پلالی اسکویی، آزیتا و کیانی، زهراء ۱۳۹۹. بازنایش ساختار کالبدی باغ ایرانی در نگارگری و قالی‌های باگی در دوره صفویه، فصلنامه پژوهشی شهرسازی و معماری هویت محیط (۱۴، ۱۰۰-۷۳).
- بیدبرگ، فاطمه و جوانمردزاده، اردشیر و شهبازی شیران، حبیب و بیدبرگ، معصومه، ۱۳۹۷. مطالعه و بررسی ویژگی‌ها و شاخص‌های معماری اسلامی آذربایجان در دوره صفویه، دوماهنامه علمی تخصصی پژوهش در هنر و علوم انسانی، سال سوم، شماره ۱۳: ۲۰-۷.
- پاکبان، روئین، ۱۳۸۳. نقاشی ایران از دیرباز تا امروز، تهران، انتشارات زرین و سیمین.
- توکلی، زهراء ۱۳۹۳. بررسی جایگاه قدرت در نگاره‌های شاهنامه دموت و همای و همایون با تأکید بر عناصر طبیعت و معماری، استاد راهنمای: زینب صابر و شهاب شهیدانی، استاد مشاور: زهره طباطبایی، پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه هنر، اصفهان.
- تهرانی، فرهاد و فتح‌الله‌پور، مائده و زهراء قاسمی، ۱۳۹۲. بررسی تطبیقی نحوه آفرینش فضاهای معماری در آثار نگارگری حمام، فصلنامه علمی-پژوهشی نگره، ۲۶: ۷۱-۶۱.
- تیموری‌گرده، سعیده و حیدرناج، وحید، ۱۳۹۳. نظرگاه «عنصر اصلی تصویر شده از باغ در نگاره‌های نمایش‌دهنده باغ ایرانی»، باغ نظر، شماره ۳۰: ۱۵-۲۶.
- جانی‌پور، بهروز و محمدی، نیلوفر و رضایی میرقايد، گلشن، ۱۳۹۹. همگرایی معماری ایرانی با هنر نگارگری، باغ نظر، شماره ۱۷: ۹۲-۸۱.
- حاصلی، پرویز، ۱۳۸۶. نمودهای معماری در نگارگری، کتاب ماه هنر: ۵۴-۵۲.
- حسینی، زهراسادات و اسلامی، سید غلامرضا، ۱۴۰۰. تبیین ارتباط حضور آسمان در فضای معماری و نگارگری دور صفوی از منظر ساحت‌های حیات انسان، هویت شهر، شماره ۴۶: ۱۰-۹۷.
- حقیر، مژگان، ۱۳۹۶. بررسی تطبیقی نقش مدرسه چهارباغ با نگاره‌هایی از شاهنامه طهماسبی، استاد راهنمای: منصور حسامی کرمانی، استاد مشاور: بهاره تقی‌نژاد، پایان‌نامه کارشناسی ارشد، موسسه آموزش عالی سپهر، اصفهان.
- خیری، سیروس، ۱۳۸۶. معماری و تزیینات ستاوندی‌های چوبی دوره صفویه در آذربایجان (جلد دوم). تبریز، انتشارات مهدی آزادی.
- رجیبی، محمدعلی و اسماعیلی، علیرضا و آقایی، احسان و اثباتی، محمد حسن، ۱۳۹۲. شاهنامه طهماسبی. تهران، متن.
- رضوی‌نیا، سید محمد حسین، ۱۳۹۷. بررسی نشانه‌شناختی مکتب اصفهان در شهرسازی و معماری مدیریت شهری، شماره ۵۰: ۶۳-۴۷.
- زارعی، علی و شواکنده، سیده مهدیه و هاشمی زرج آبادی، حسن و کوهستانی، حسین، ۱۴۰۰. مفاهیم مشترک باغسازی در دوره تیموری و صفوی، با تأکید بر نگاره‌های باغ دو مکتب هرات و مکتب دوم تبریز، دو فصلنامه علمی نگارینه هنر اسلامی، شماره ۲۱: ۳۶-۲۱.
- سرابی، مینا و بليلان اصل، ليدا و آجرلو، بهرام، ۱۳۹۹. بازآفرینی ساختار معماری مسجد حسن پادشاه در تبریز (براساس منابع تاریخی و بقایای معماری موجود). شریه هنرهای زیبا- معماری و شهرسازی، دوره ۲۵، شماره ۱: ۱۰۴-۹۱.
- سلطان‌زاده، حسین، ۱۳۸۷. فضاهای معماری و شهری در نگارگری ایرانی. تهران، انتشارات چهار طاق.
- فروتن، منوچهر، ۱۳۸۹. زبان معمارانه نگاره‌های ایرانی (بررسی ویژگی‌های نگاره‌های ایرانی به عنوان اسناد تاریخی معماری اسلامی ایران)، نشریه هویت شهر، شماره ۶: ۱۴۲-۱۳۱.
- فروتن، منوچهر، ۱۳۸۴. درک نگارگران ایرانی از ساختار فضای معماری ایران (دوره‌های ایلخانی و تیموری و اوایل صفوی)، فصلنامه فرهنگستان هنر (خیال): ۸۳-۷۰.

- فغفوری، رباب و بلخاری قهی، حسین، ۱۳۹۴. نمود معماری صفوی در نگارگری مکتب دوم تبریز، همایش بین المللی نوآوری و تحقیق در هنر و علوم اسلامی.
- قاسمی سیچانی، مریم و معماریان، غلامحسین، ۱۳۸۹. گونه شناسی خانه دوره قاجار در اصفهان. نشریه هویت شهر، سال پنجم، شماره ۷: ۹۴-۸۷.
- کاظمی، مهروش، و شعاعیان ستاری، ویدا و صدیق اکبری، سحر، ۱۳۹۱. مفهوم و جایگاه «فضا» در سه نگاره از نگاره‌های استاد کمال الدین بهزاد، نشریه جلوه هنر، ۴(۲)، ۴۳-۵۲.
- کفشه‌چیان مقدم، اصغر و یاحقی، مریم، ۱۳۹۰. بررسی عناصر نمادین در نگارگری ایران، فصلنامه علمی-پژوهشی باغ نظر، سال هشتم، شماره ۱۹: ۷۶-۶۵.
- کلیس، ولفرم، ۱۳۸۷. کاخ‌های صفوی، ترجمه: احسان صفوی. گلستان هنر، شماره ۱۱: ۷۳-۶۸.
- گودرزی، مصطفوی و کشاورز، گلناز، ۱۳۸۶. بررسی مفهوم زمان و مکان در نگارگری ایرانی، نشریه هنرهای زیبا، شماره ۱۰۱: ۳۱-۸۹.
- مرتضوی یزدی، لیلا السادات، ۱۴۰۰. بررسی نحوه قرارگیری پیکره‌های انسانی در ارتباط با بنا در منتخبی از نگاره‌های شاهنامه شاه طهماسبی، استاد راهنمای علی بوذری، پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه هنر، تهران.
- مومنی، کوروش، ۱۳۹۷. مقایسه و تطبیق اصل شفافیت در کالبد و طرح خانه‌های دوره صفوی و قاجار اصفهان، فصلنامه پژوهش‌های معماری اسلامی، شماره هجدهم، سال ششم: ۴۲-۲۲.
- نعمیما، غلامرضا، ۱۳۹۵. سیر تحول معماری ایران، از دوره تیموری تا دوره معاصر (جلد دوم). تهران، انتشارات سروش دانش.
- نوایی، کامبیز و حاجی قاسمی، کامبیز، ۱۳۹۱. خشت و خیال: شرح معماری اسلامی ایران. تهران: صدا و سیمای جمهوری اسلامی ایران (سروش).
- ولیعهدی، متینه السادات و سهیلی، جمال الدین، ۱۳۹۶. بررسی روند نمادگرایی عناصر معماری، در نگار «خسرو در حال گوش کردن به موسیقی باربد» از منظر نشانه‌شناسی پیرس. نشریه علمی-پژوهشی مطالعات هنر اسلامی، سال سیزدهم، شماره ۲۶، صفحات ۲۴-۱.
- یزدان‌پناه، مریم و حاتم، غلامعلی و سلطانی، سیدحسن، ۱۳۸۹. بررسی مکتب نگارگری تبریز دوره صفوی با استفاده از نگاره‌ای شاهنامه شاه طهماسب، کتاب ماه هنر، شماره ۱۴۳: ۷۷-۶۸.

- Balilan Asl, L, 2019. The Physical Structure of Tabriz In Shah Tahmasp Safavid 's Era Based On Matrakci Miniature. METU JFA 2019/2, 36:2 pp. 165-194.
- Ghasemzade, B, 2014. Framework- Architecture in Iranian Miniatures. European Review of Artistic Studies, vol 5, n 1, pp. 34-48.
- Kleiss, W, 1993. Safavid palaces, in: Gulru Necipoglu (ed.), Ars Orientalis, vol. 23, pp. 269-280.

Negareh

study, i.e. the representation of architecture in palaces in the miniatures of Sultan Muhammad and Mir Musavvir from Tahmasbi's Shahnameh, and the findings were represented after they have been analyzed using qualitative analysis and tables. The necessity and importance of research is based on the fact that painting, as one of the main sources, can be effective in representation of architectural features. The **findings** of the research show that Iranian painters have depicted them by following the existing principles in Iranian architecture and knowingly, by using conventional miniatures methods. Also, they have tried to represent palaces in their pictures by using the principles in architecture, namely the spatial structure of architecture, which includes spatial orientation, hierarchy and fluidity of space, as well as architectural elements, which include integrated and decorative elements. Moreover, in terms of the difference between the ways of representing architecture in the miniatures of these two painters, there is the principle of fluidity of space and the principle of symbolism, both in the structure of space and in the architectural elements of palaces.

Keywords: Architectural Features, Miniature, Palaces, Shahnameh Tahmasabi, Sultan Mohammad, Mir Musavvir

References: ANSARI, M., & SALEH, E. (2012). Comparative Studies on Miniatures of Tabriz School and Iranian Gardens Architecture in Timurid and Safavid epochs. *Negareh Journal*, 7(22), 5-24. Azhand, Yaghoub, School of painting in Tabriz, Qazvin and Mashhad. Thran, matnpub.

Balilan Asl, L, 2019. The Physical Structure Of Tabriz In Shah Tahmasp Safavid 's Era Based On Matrakci Miniature. *METU JFA* 2019/2, 36:2 pp. 165-194.

Bidbarg, F., & Javanmardzadeh, A., & Shahbazi Shiran, H., & Bidbarg, M, (2019). Study Features of the Islamic Architecture of Azerbaijan during the Safavid period. *Rahs*, 3(13), 21-36.

Faghfoori, R., & Bolkhari Qehi, H. (2015). Appearance of safavid architecture in the Miniatures of Tabriz School. International Conference On Innovation and Research in Arts and Humanities.

Foroutan, M. (2005). The Spatial Structure of Persian Architecture the Cognition of Persian Painters, Khial, 70-83.

Foroutan, M. (2010). Architectural Language of Persian Paintings (Survey of Persian Paintings as Historical Documents of Iranian Islamic Architecture). *Hoviatshahr*, 4(6), 131-142.

Ghasemi sichani, M., & Memareyan, G. (2010). Typology of Ghajar Era House in Isfahan. *Hoviatshahr*, 4(7), 87-94.

Ghasemzade, B, 2014. Framework- Architecture in Iranian Miniatures. *European Review of Artistic Studies*, vol 5, n 1, pp. 34-48.

Godarzi, M., & Keshavarz, G. (2007). Investigating the concept of time and space in Iranian painting. *Honar-ha-ye Ziba*, 31(31), 89-101.

Haghir, M. (2017). A comparative study of ChaharBagh school with illustrations of Shahnameh Tahmasebi. Supervisor: Mansoor Hessami, Advisor: Bahareh Taghavi nejad, M.A. Thesis, Sepehr Art University, Isfahan.

Haseli, P. (2007). Architectural aspect in painting, *Ketabmah*, 52-54.

Islami, S., & hosseini, Z. (2021). Explanation of the Connection between the Existence of the Sky in the Architecture and Painting of the Safavid Period from the Perspective of Areas of Human Life. *Hoviatshahr*, 15(2), 97-108.

Janipour, B., Mohammadi, N., & Rezaei Mir-ghaed, G. (2020). The Convergence of Persian Architecture with Miniature. *The Monthly Scientific Journal of Bagh-e Nazar*, 17(90), 81-92.

- Kafshchian Moghadam, A., & Yahaghi, M. (2012). Symbolic Elements in Persian Painting. The Monthly Scientific Journal of Bagh-e Nazar, 8(19), 65-76.
- Kazemi, M., & Shoarian Satari, V., & Sedigh Akbari, S. (2013). The concept of space in three paintings of Kamaluddin Behzad. Glory of Art (Jelveh-y Honar) Alzahra Scientific Quarterly Journal, 4(2), 43-52.
- Kheiri, S. (2008). Architecture and decorations of wooden columns of the Safavid period in Azerbaijan (Volume II). Tabriz, Mahdi Azadi Pub.
- Kleiss, W. (1993). Safavid palaces, in: Gulru Necipoglu (ed.), Ars Orientalis, vol. 23, pp. 269-280.
- Kleiss, W. (1993). Safavid palaces. Translation: Ehsan Tahmasbi. Golestan-e-honar, 11, 68-73.
- Momeni, K. (2018). The Comparison between the Transparency Principle in the Form and Design of Safavid and Qajar Homes in Isfahan. Jria.; 6 (1), 22-42.
- Mortazavi, L. (1400). Investigating the placement of human figures in relation to the building in a selection of Shahnameh paintings of Shah Tahmasabi. Supervisor: Ali Bozari, M.A Thesis, Art University, Tehran.
- Naeima, G. (2017). The evolution of Iranian architecture during the Islamic period: from the Timurid period to the contemporary period (Volume 2). Tehran, Soroush-danesh.
- Navai, K., & Haji Gassemi, K. (2011). Khest-o-Khial. Tehran, Soroush Publishing.
- Oskoyi, A., & Kiani, Z. (2020). Reproduction of the physical structure of Iranian garden in painting and carpets of the Safavid period. Journal of Urban Development and Architecture - Environment Identity (JUDA-EI), 1(4), 73-100.
- Pakbaz, R. (2005). Iranian painting from ancient times to today. Tehran, Zarrin & Simin Pub.
- Rajabi, M., & Esmaeli, A., & Aqaee, E., & Esbati, H. (2013). The Shahnameh of Shah Tahmasb. Tehran, Matn Publishers.
- Razavi naia, M. (2018). Semiotic analysis of Isfahan School in urban planning and Architecture. Urban Management, 50, 47-63.
- Sarabi, M., Balilan, L., & Ajorloo, B. (2020). Architectural recreation of Hassan Padishah Mosque in Tabriz. Honar-Ha-Ye-Ziba: Memary Va Shahr-e-Sazi, 25(1), 91-104.
- Soltanzade, H. (2008). Architectural and urban spaces in Iranian miniature. Tehran, 4tagh Pub.
- Tavakoli, Z. (2015). A Study on the Status of Power in the Persian Paintings of Demoth Shahnameh and Homay & Homayoun with an Emphasis on the Elements of Nature and Architecture, Supervisors: Zeynab Saber & Shahab Shahidani, Advisor: Zohreh Tabatabai, M.A. Thesis, Art University, Isfahan.
- Tehrani, F., Pourfathollah, M., & Ghasemi, Z. (2014). A Comparative Study of Methods for Creating Architectural Spaces in the Persian Illustrations of Bathhouses. Negareh Journal, 8(26), 61-72.
- Teimouri Gorde, S., & Heidarnattaj, V. (2014). "Nazargah", the main element of Persian garden in the illustration of the gar dens in Persian paintings. The Monthly Scientific Journal of Bagh-e Nazar, 11(30), 15-26.
- Vali Ahdi, M. S., & Soheili, J. (2017). Study of Symbolism Trend of Architectural Elements in the Painting "Khosro Listening to Barbad's Music" from Peirce's Semiotic Viewpoint. Islamic Art Studies, 13(26), 1-24.
- YazdanPanah,M.,&Hatam,G.,&Soltani,H.().InvestigationofthepaintingschoolofTabrizduringthe Safavid period using the paintings of the Shahnameh of Shah Tahmasab. Ketabmahnar, 143. 68-77
- Zarei, A., shavakandi, M., hashemi, H., & kohestani, H. (2021). Common Concepts of Gardening in the Timurid and Safavid Period with Emphasis on Garden Pictures of Two Herat Schools and Tabriz Second School. Negarneh Islamic Art, 8(21), 20-35.